

DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

DA

Tale

10. november 2020

Tale af Klaus-Heiner Lehne, formand for Den Europæiske Revisionsret

Præsentation af Revisionsrettens årsberetning for 2019

Budgetkontroludvalget - Europa-Parlamentet

10. november 2020

Kun det talte ord gælder.

ECA Press

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditors eca.europa.eu

Formand (Monika Hohlmeier)

Ordførere og skyggeordførere for decharge

Ærede medlemmer

Kommissær (Johannes Hahn)

Formand for Rådet

Mine damer og herrer

Jeg er glad for at være her med min kollega Tony Murphy, som I allerede kender, men som for første gang ledsager mig i sin egenskab af vores medlem med ansvar for årsberetningen.

I år er mere end nogensinde et **udfordrende år**. I vores Europæiske Union fører **store kriser** som altid til **store fremskridt** og innovationer, som vi havde troet var umulige for blot et par måneder siden.

Og derfor har vi alle i tankerne - mens jeg er her for at præsentere Revisionsrettens årsberetning for 2019 for jer - de store beslutninger og aftaler, der vil forme EU's udgifter og økonomiske forvaltning **i de næste syv år**, om FFR og om Next Generation EU.

Som Den Europæiske Unions uafhængige revisor har vi siden covid-19-pandemiens udbrud gjort alt i vores magt for **fortsat at udføre effektiv offentlig revision** i EU.

Hvad konstaterede vi?

Med hensyn til udgifterne anslår vi, at den samlede fejlforekomst har ligget **stabilt** - fra 2,6 % i 2018 til **2,7 %** i 2019. Bag om dette er der selvfølgelig betydelige forskelle mellem politikområderne.

Inden for **Konkurrenceevne** anslog vi en højere fejlforekomst (4 %), hovedsagelig på grund af de ikkestøtteberettigede omkostninger. Den videre forenkling af komplekse regler om personaleomkostninger er afgjort en del af løsningen her, hvilket vi har sagt i en årrække. Vi gennemgik også de revisioner, der var udført af både Kommissionen og eksterne revisorer, som arbejder på dens vegne - og konstaterede, at de kun er delvis pålidelige - der er fortsat betydelig plads til forbedring.

Under **Naturressourcer** konstaterede vi forbedringer, der førte til en anslået fejlforekomst på 1,9 %, hvilket sammenholdt med andre beviser fra kontrolsystemet får os til at konkludere, at fejlforekomsten

på dette område er lige under væsentlighedstærsklen. Det er **godt nyt**, især hvad angår de direkte betalinger, der hovedsagelig er baseret på det landbrugsareal, som angives af landbrugerne, og som fortsat ligger **langt under** væsentlighedstærsklen og udgør 70 %, dvs. en stor del af udgifterne på dette udgiftsområde. Udvikling af landdistrikter, markedsforanstaltninger, fiskeri og klimaindsats, der udgør 30 % af udgifterne på dette udgiftsområde, er stadig væsentlig fejlbehæftede. Med hensyn til de nationale **certificeringsorganers** udvidede rolle siden 2015 finder vi det - efter at have genudført nogle af deres revisioner - nødvendigt, at der sker en række forbedringer, hvilket er på linje med Kommissionens vurdering af disse revisioner.

Inden for **Administration** konstaterede vi ligesom i de seneste to år ingen væsentlig fejlforekomst.

Under **Samhørighed**, hvor de **nationale revisionsmyndigheder** spiller en afgørende rolle i sikkerheds- og kontrolrammen, gennemgik vi 18 sådanne myndigheders arbejde, og vi fandt fortsat fejl, som de ikke havde opdaget. På dette område anslog vi fejlforekomsten til **4,4 %**, idet vi tog højde for de korrektioner, som medlemsstaternes myndighederne havde anvendt, hvilket er lavere end sidste år, men stadig er væsentligt. De fejl, som revisionsmyndighederne ikke havde opdaget, og andre mangler i de restfejlfrekvenser, Kommissionens to ansvarlige GD'er, REGIO og EMPL, rapporterede (en risiko ved betalingen på henholdsvis 3,1 % og 2,2 %), afspejles i **Kommissionens** skøn over fejl, som vi derfor anser for at være **undervurderede**. Hvis de nationale myndigheder og Kommissionen kan afhjælpe dette i de kommende år, vil vi meget vel kunne **forlade os mere** på medlemsstaternes revisionsmyndigheders arbejde og deres resultater eller endda **bekræfte** deres vurdering. Men der er vi ikke endnu. Jeg ved, at Kommissionen er fast besluttet på at nå dette mål, og vi har brug for en stor indsats på alle niveauer for at nå det.

Hvorfor insisterer jeg så meget på Samhørighed?

Det er ganske enkelt: I mange år har vi skelnet mellem udgifter, vi anser for at være forbundet med **høj risiko**, f.eks. Samhørighed, og udgifter forbundet med lav risiko. Udgifterne med høj risiko indeholder væsentlige fejl, og fejlforekomsten anslås til **4,9 %** (2018: 4,5 %).

Hvad skete der så i 2019? Trods nogle få variationer til det bedre eller værre hist og her var der ingen **grundlæggende** ændringer i de underliggende politikområder, og der var stadig svagheder i den efterfølgende kontrol.

Andelen af udgifter med høj risiko, navnlig under Samhørighed, steg dog (53 %). Det er ikke et problem i sig selv - det er godt og var forventet, at samhørighedsudgifterne steg. Det skal ingen have skylden for.

Men det indebærer, at størstedelen af vores revisionspopulation nu er væsentlig fejlbehæftet - fejlen er derfor gennemgribende. Og det er grunden til, at Revisionsretten - for regnskabsåret 2019- har besluttet at afgive en **afkræftende erklæring** om udgifterne, snarere end en erklæring med forbehold som i de foregående år.

Det skal **ikke** ses som en form for anklage mod Kommissionen alene - **medlemsstaternes myndigheder** forvalter trods alt ca. 74 % af EU's udgifter. Hver enhed spiller en rolle i kæden, og overforenkling vil ikke føre os nogen steder.

Det bør heller **ikke** ses som et tegn på **tilbagegang** i forvaltningen efter, at vi i tre på hinanden følgende år har kunnet afgive erklæringer med forbehold om udgifterne. Hvis vi ser på situationen for ti år siden, er vi kommet langt, og **der er ingen tilbagegang**, men snarere **vedvarende strukturelle problemer** på nogle områder, der skal løses. Vi har brug for **klare og enkle regler** for alle EU's finanser - og vi har også brug for **effektive tjek** af, hvordan pengene bruges, og om de forventede resultater nås.

Hvad der er mere vigtigt end vores overordnede konklusion, er virkeligheden i praksis og vores konklusioner for de forskellige udgiftsområder, som er **meget forskellige**, og jeg opfordrer jer til at se nærmere på disse områder, når I forbereder Parlamentets afgørelse om meddelelse af decharge i de næste uger og måneder.

Kære formand, damer og herrer

Jeg taler til jer forud for forberedelsen af den **næste finansielle periode**. Vi kan forvente, at EU-udgifterne næsten vil blive fordoblet i de kommende år - for en gangs skyld er ordet "historisk" måske ikke nogen overdrivelse. Derfor appellerer jeg til jer: Lad os **lære af vores erfaringer** og indføre det bedst mulige system i FFR'en og i Next Generation EU. EU har én chance for at gøre det rigtigt.

Lad os derfor **beskytte EU's finansielle interesser** mod uregelmæssigheder og svig - og til dette formål ved jeg, at CONT-udvalget er vores stærke allierede. I 2019 sendte vi OLAF ni sager med mistanke om svig, der blev opdaget som led i vores revisioner, og jeg håber, at vi vil få det samme tætte samarbejde med Den Europæiske Anklagemyndighed, så snart den endelig begynder sit arbejde, i første omgang i 22 lande. EU-traktaterne indeholder krav til medlemsstaterne om at have **effektive og uafhængige retssystemer**, der beskytter EU's finansielle interesser meget strengt på lige fod med nationale finansielle interesser, og jeg ved, hvor engageret jeres udvalg er på dette område, hvilket bidrog til at medlovgiverne i sidste uge indgik

den vigtige politiske aftale, der indeholder mange af de anbefalinger, Revisionsretten tidligere har fremsat i sin udtalelse - og jeg ønsker især medordfører Petri Sarvamaa tillykke med dette resultat.

Lad os også lære af tidligere erfaringer ved at lancere den nye finansieringsperiode **så hurtigt som muligt**. Det er selvfølgelig vigtigt at gøre tingene rigtigt, men husk på, at ved udgangen af 2019, det næstsidste år i den nuværende syvårige budgetperiode, var kun 40 % af den aftalte EU-finansiering for den syvårige periode blevet udbetalt, og visse medlemsstater havde brugt mindre end en tredjedel - I kan finde en landeopdelt oversigt i vores publikation "Vores revision - kort fortalt". Som I kan forstå, er **absorptionen af EU-midler** fortsat vanskelig i praksis, uanset mål eller krav på politisk niveau. Det har bidraget til at øge de uindfrie forpligtelser (*eller reste à liquider*), som nåede 298 milliarder euro ved udgangen af 2019; det skal der tages fat på ved hjælp af passende foranstaltninger, ikke kun i den nuværende FFR, men også i den næste.

Mine damer og herrer, og jeg slutter af her.

I disse krisetider har medlemsstaterne og Europa-Kommissionen et enormt ansvar for at forvalte EU's finanser på en fornuftig og effektiv måde. Vores årsberetning, som jeg glæder mig til at drøfte med jer i dag, viser, at der er behov for en **yderligere indsats**. Og I har som direkte valgte parlamentsmedlemmer et **stort ansvar** som led i jeres udøvelse af den lovgivningsmæssige og politiske kontrol for at sikre, at dette sker.

Tak for opmærksomheden.